

РЕШЕНИЕ

№ 35173

гр. София, 27.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 15.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **6877** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс(АПК) и във вр.с чл. 76б, ал. 1 т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и с чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Ш. Д., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на Турция, чрез адв. Е. Д., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], № 43, ет. 3, ап. 1 срещу Решение № 38X/11.06.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което не се допуска последваща молба с рег. № УП 35595/04.06.2025 г. на Ш. Д. до производство за предоставяне на международна закрила. С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно, поради неправилно приложение на материалния закон, на правото на ЕС и на международното право, както и допуснати съществени нарушения на производствените правила. Правят се възражения, че Ш. Д. е представил достатъчно доказателства за положението на държавата, от която бяга, за липсата на свободна обстановка, на нормално съществуване, наличие на държавна репресия на другомислещите, в това число на младото поколение, както и на упражнена физическа саморазправа и натиск на верска и етническа основа от страна на неформална групировка. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от жалбоподателя лично и чрез адв. Д..

Ответникът – интервюиращ орган при ДАБ на МС, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура не участва в производството и не изразява становище по жалбата. Административен съд София - град, Първо отделение, 43 състав, като обсъди доказателствата по делото, доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на

оспорения акт, от фактическа страна приема следното:

За първи път чужденецът е подал молба за закрила с вх. №504/17.03.2025 г. на РПЦ – Х.. Личните данни на чужденеца са Ш. Д., [дата на раждане] в [населено място], Турция, гражданин на Турция, етническа принадлежност – кюрд, вероизповедание – мюсюлманин, семейно положение – женен. Първоначалната молба е мотивирана със задържане през 2014 г. – 2015 г. на протест в [населено място] и престой в затвора в [населено място] и [населено място] общо около 23 – 25 месеца. Причините за задържането счита, че са политически, свързани с това, че е симпатизант на кюрдската партия „ПКК“ и „ПЕИАДЕ“. След освобождаването му от затвора през 2017 г. отново се включвал в протестите срещу правителството, защото бил кюрд и по този начин защитавал правата на кюрдите. През 2019г. присъдата му била преразгледана и му била издадена нова присъда от тринадесет години и девет месеца. В момента неговият адвокат обжалвал решението на съда. Излежал девет месеца от присъдата и бил освободен. Други проблеми с официалните власти в Турция не е имал. Имал проблеми с на етническа и религиозна основа със секта на Х.. След преместването на семейството в А. не е имал повече проблеми. Целта му е да достигне до Германия, не иска да се връща обратно в Турция, за да не бъде хванат и изпратен обратно в затвора. Молбата е отхвърлена с Решение №УПХ – 20/02. 04. 2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС. Решението е обжалвано по съдебен ред и потвърдено с Решение № 4998 от 14. 05. 2025 г. на АС – Хасково по адм.дело № 942/2025 г. на съда. Чуждият гражданин е подал последваща молба за закрила с рег. № УП 35595/04.06.2025 г. до председателя на ДАБ при МС. Молбата е мотивирана с желанието на чуждия гражданин да получи закрила в Република България, тъй като бяга от страната на произход. Към молбата не са приложени никакви писмени доказателства, не се твърдят нови факти от бежанската история или такива, свързани със страната на произход.

В хода на административното производство е приобщена Справка с №МД – 02 – 315/06.06.2025 г., изготвена от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС. Справката е обсъдена в обжалваното решение на интервюиращия орган.

С Решение № 38Х/11.06.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, издадено в производство по глава шеста, раздел III от ЗУБ, последващата молба на Ш. Д., гражданин на Турция, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл.84, ал. 2 ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Процесната молба е последваща по смисъла на § 1, т.6 от ДР на ЗУБ, съгласно която разпоредба “последваща молба” е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

С разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40 – чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, ЗУБ, изискваща подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му

положение или относно държавата му по произход, да се преценява по реда на глава шеста, раздел III.

Гореизложената национална уредба е изцяло синхронизирана с европейската. По силата на чл. 33, ал. 1 от Директива 2013/32/ЕС от държавите-членки не се изисква да разглеждат дали кандидатът за международна закрила отговаря на условията за признаването ѝ, като молбата се счита за недопустима съгласно същия член. С чл. 33, ал. 2, б. "а" – "д" от Директива 2013/32/ЕС държавите-членки са ограничени да приемат, че една подадена молба за международна закрила е недопустима само в изчерпателно посочените в нея случаи. Такава е хипотезата по чл. 33, ал. 2, б. "г" от Директива 2013/32/ЕС, който изрично определя като недопустима подадена последваща молба, когато не са се появили или не са представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и Съвета от 13 декември 2011 г. относно стандарти за определяне на гражданите на трети държави или лица без гражданство, на които е предоставена международна закрила за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (ОВ, L 337 от 20.12.2011 г.).

В тази връзка, настоящия състав счита, че изискванията на националната и европейска уредба не са нарушени в случая в степен, обуславящи отмяната на оспореното Решение № 38 Х/11. 06. 2025 г., което е издадено от компетентен орган, надлежно определен по реда на чл. 48, ал. 1, т. 10 ЗУБ - интервюиращ орган на ДАБ, явяващ се национален решаващ орган по чл. 2, б. "б" от Директива 2013/32/ЕС, овластен с правомощието по чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ след предварителното разглеждане на допустимостта на последващата молба рег. № УП 35595/04. 06. 2025 г. на Ш. Д., гражданин на Турция, да не я допусне до производството за предоставяне на международна закрила. Спазен е срокът по чл. 76б, ал. 1 ЗУБ.

Разпоредбата на чл. 76а ЗУБ дава възможност за преценка, предвид чл. 13, ал. 2 ЗУБ, на подадена последваща молба за международна закрила, с оглед евентуалното ѝ недопускане до разглеждане в ново административно производство, ако с тази молба търсещият закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Преценката за наличието на основание по чл. 13, ал. 2 ЗУБ е предоставена на съответния компетентен административен орган.

Ограничавайки се до дължимия по чл. 169 АПК съдебен контрол, настоящият състав на съда преценява, че интервюиращият орган в рамките на своята оперативна самостоятелност е спазил изискването за законосъобразност на решението. В последващата молба Ш. Д. не е посочил никакви нови факти и обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Интервюиращ орган при ДАБ към МС е обсъдил представената молба от страна на търсещия закрила, като е приел, че фактите и обстоятелствата, на които се позовава чуждият гражданин реално не са нови, а са обсъдени при разглеждането в общо производство на предходната последваща молба. Всички твърдения за задържането и осъдителната присъда вече са разгледани, обсъдени, отхвърлени при предходното производство, потвърдени с влязло в сила съдебно решение.

Интервюиращият орган е анализирал заявените факти в молбата за закрила, като е приел, че с подадената молба, не може да се установи, че има промяна в личното му положение и в държавата му по произход, като настоящата се извършва с цел допускането до производство на последващата молба по ЗУБ до производство. Съдът намира за основателен изводът на административния орган, че жалбоподателят не се позовава на нови обстоятелства, които биха

могли да бъдат от съществено значение за личното му положение и или относно държавата му по произход. Ето защо новите обстоятелства, сами по себе си, не могат да са достатъчно основание, за да се приеме, че са от съществено значение за личното положение на жалбоподателя, поради което не може да се направи извод за наличието на предпоставките на чл. 13, ал. 2 ЗУБ.

Приложена е актуална Справка № МД – 02 – 315/06.06.2025 г., изготвена от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС относно Република Турция. Видно от справката, ситуацията със сигурността в Турция е спокойна. Турция се счита за сигурна страна на произход от българските власти, съгласно Решение № 247/03. 04. 2024 г. на Министерския съвет на Република България.

Настоящият състав следва да отбележи, че процедурата по последващи молби съгласно Закона за убежището и бежанците не е средство за незачитане на силата на пресъдено нещо на предходни съдебни решения, установяващи, че жалбоподателят не е лице, на което следва да бъде предоставена международна закрила в Република България. ЗУБ предоставя на чужденеца субективно право да подаде последваща молба за закрила, в случай че според своите възприятия и разбирания, същият счита, че е настъпила промяна в личното му положение или в ситуацията на държавата му по произход, която промяна може да докаже с писмени доказателства. В случая това не е сторено.

Воден от изложеното, настоящият състав счита, че Решение №38X/11.06.2025 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците е правилно и законосъобразно, жалбата на Ш. Д., гражданин на Турция, следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София- град, I отделение, 43 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ш. Д., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на Турция, със съдебен адрес [населено място], [улица], № 43, ет. 3, ап. 1 срещу Решение № 38X/11.06.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което не се допуска последваща молба с рег. № УП 35595/04.06.2025 г. на Ш. Д. до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ:

